

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30376

гр. София, 30.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА**
ВОДЕНИЧАРОВА

като разглежда докладваното от **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА**
Гражданско дело № 20231110114911 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Тринадесета ГПК.

При извършена проверка във връзка с чл. 140 ГПК съдът намира следното.

Производството по делото е образувано по предявен от *** ЕАД против В. Й. В. установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 535 вр. чл. 537 вр. чл. 531, ал. 1 ТЗ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 793, 62 лв., представляваща част от главница по запис на заповед, издаден на 29.09.2010 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 21.01.2015 г., до окончателното изплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 24.03.2015 г. по гр. д. № 3033/2015 г. по описа на СРС, 66 състав.

Видно от изисканите от ЧСИ документи поканата от 07.05.2015 г./л. 45/ не е връчена - върнала се е непотърсена от пощенската станция. Първата връчена покана е от 23.01.2023 г. /л. 39/ и възражението е в срок.

Ищецът твърди, че на 29.09.2010 г. в полза на неговия джирант му „****“ АД е издаден запис на заповед за сумата от 1 154, 52 лв., който бил предявен за плащане на издателя – ответника, на 20.12.2012 г. Записът бил джирисан на ищеца. Твърди, че записът на заповед притежава необходимите реквизити, за да бъде редовен от външна страна. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден писмен отговор. Ответникът сочи, че предвиденият в записа на заповед 5-годишен срок за предявяване не отговаря на законовите изисквания по чл. 477 ТЗ. Твърди, че *датата* на предявяване не е изписана от него и че записът на заповед *не му е предявен реално*, а поемателят впоследствие е изписал датата 20.12.2012 г. Не спори, че е изписал имената си и подписа си под в графата „предявяване за плащане“, но твърди, че датата не е била попълнена и добавена впоследствие. Оспорва достоверността на записа и датата на предявяване, като посочва, че не е бил уведомен за това. Счита, че записът не е предявен, поради което не е станал изискуем и вземането е погасено по давност. Оспорва джирото, с което е прехвърлен записът. В условията на евентуалност твърди, че приложената от ищеца цесия не обхваща процесното вземане, тъй като тя касае договор за кредит. Соци, че приложението към договора за цесия не е подписано, поради което счита, че договорът за цесия не е породил прехвърлителен ефект. Претендира разноски.

С оглед заявеното от ответника в отговора ответникът не спори, че е издал запис на заповед от 29.09.2010 г. за сумата от 1 154, 52 лв.; че е изписал имената си и подписа си под в графата „предявяване за плащане“; не оспорва и размера на иска.

По предявения иск е в тежест на ищеца е да докаже че ответникът е издал в полза на праводателя му „****“ АД редовен от външна страна запис на заповед, както и че вземането по него е изискуемо; момента, в който вземането по записа на заповед е изискуемо; че вземанията по ефекта са прехвърлени на ищеца валидно. **В тежест на ответника** е да докаже погасяване на дълга по ценната книга, както и възраженията си, вкл. и че датата „20.12.2012 г.“ е добавена след като е изписал имената си и се е подписал на ценната книга.

Представените от страните писмени доказателства следва да бъдат приети.

Във връзка с чл. 140 ГПК делото следва да бъде насрочено в о.с.з., като съдът с настоящето определение дава и проект на доклад на същото. По тези мотиви и на основание чл. 140 ГПК, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за 23.10.2023 г. /понеделник/ от 11,20 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЛАГА ч.гр.д. № 3033/2015 г. по описа на СРС, 66 състав.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца в 1-седмичен срок от съобщението с молба с препис за ответника да заяви: ще се ползва ли на осн. чл. 193, ал. 2 ГПК от запис на заповед от 29.09.2010 г.; **твърди ли** датата на предявяване „20.12.2012 г.“ **да е изписана от ответника или не.**

По искането за СГРЕ съдът **ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ** в о.с.з.

УКАЗВА на ответника, че на основание нормата на чл. 40 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Когато лицата не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. На основание нормата на чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. (2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 ГПК.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните. На ищеца да се изпрати и препис от отговора на ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____